

عنوان مقاله:

تحلیل فلسفی از نسبت ریاضیات و علم جدید

محل انتشار:

دوفصلنامه فلسفه، دوره 3، شماره 1 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

سید حمید طالب زاده

خلاصه مقاله:

از اواخر قرن نوزدهم، مذهب تحصلی در علوم دچار سستی و تزلزل شد و بحث‌های گوناگون در باب عینیت یا عدم عینیت علم سبب شد تا مبانی نظری علوم جدید گرفتار بحران شود. ادموند هوسرل در آخرین اثر خود، بحران علوم اروپایی و پدیدارشناسی استعلایی، این بحران را تشریح می‌کند و آن را به فرهنگ اروپایی و یا به صورت عام‌تر به تفکر غربی مربوط می‌داند. او برای غرب، یک صورت نفسانی واحد قائل است که در تاریخ اروپا تکرار یافته است. اما هیدگر مسئله علم را با توجه به فلسفه جدید و غلبه سوژکتیویته در آن مطرح می‌کند. البته به نظر برخی شارحان هیدگر، نمی‌توان او را در ردیف فیلسوفان علم قلمداد کرد؛ بلکه هیدگر در مقام یک فیلسوف، نظری وجودشناسانه به علوم جدید کرده است. هیدگر فارغ از ردو اثبات و از موضع پدیدارشناسانه به شیوه خود می‌خواهد نحوه تفکری را که علوم جدید در بستر آن نشو و نما کرده‌اند، شرح دهد و از خلال آن نحوه دیگری از تفکر را نشان دهد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1796579>

